

lig, naar man borttager Kommunitetets Bygning, tabt: 2 Profesforboliger, 2 Lokaler til Samlinger, hele Kvæsturen, Bedelbolig og flere andre Lokaler. For alt dette maatte der jo andelskeds skaffes Plads eller gives Pengeerstatning, men derhos vil det ogsaa medføre store midlertidige Ulemper, thi medens Universitetets Samlinger nu kunne henstaae urørte, indtil Bygningen langs Krystalgaden er opført, maatte man i dette Tilfælde bortflytte eller paa et eller andet Koft bortpasse Samlingerne, og det vil ikke blot medføre store Omkostninger, men ogsaa stor Forvirring og Tab i Samlingerne, og gjøre dem ubrugelige for en meget lang Tid.

Med disse Bemærkninger skal jeg for Dels Blifket slutte, idet jeg endnu kun skal gjøre opmærksom paa et Par Endringsforslag, som Fleertallet har stillet. Til § 3 foreslaaer det, at efter „Kommunitet“ indsættes: „I denne Sum er ikke indbefattet Honorar til Bygningsinspektøren for Tilshyn med Bygningen og leverede Tegninger“; endvidere, at § 3 i sidste Punktum kommer til at hedde saaledes: „Det kongelige naturhistoriske Museums Gaard i Kjøbenhavn vil fra den Tid, Foreningen er fuldsørt, være at sælge til Indtægt for Kommunitetet“. Som Tilføining til § 3 er foreslaaet: „De Dele af Byggearbejdet, som maatte findes at egne sig dertil, udbydes til offentlig Auktion“, og endelig foreslaaes et Par mindre Redaktionsforandringer i § 4 og § 5.

Feddersen: Af den ærede Ordførers Fremstilling vil det være klart, at Anstuelserne i denne Sag have udtalt sig med saamegen Livlighed og med saa brogede Farver, at der ved er fremkommen en saadan Tilstand med Hensyn til denne Sags Behandling, at det kan være meget vanskeligt for Thinget at finde den rette Vej. Jeg vil dog haabe, at Fleertallets samvittighedsfulde Prøvelse af alle herhenhørende Forhold, som jeg haaber med væsentlig Understøttelse fra den høitærede Ministers Side, vil frembyde et Bink til at finde den rette Vej i denne Sag. For at antyde et Exempel paa den Lidenskabslighed, hvormed disse Forhold have været behandlede, deels ved deres første

Opriindelse og deels under deres senere Forhandling, maa jeg komme tilbage til det Underendringsforslag, som jeg tilligemed et andet æret Medlem har tilladt mig at stille under Nr. 3 i Betænkningen. Idet vi have sluttet os til den Redaktion af § 1, som er fremkommen fra Fleertallets Side, have vi meent, at der istedetfor de Udtryk: „som derfra adskilte Samlinger“ kun burde staae: „som særlig opstillede Samlinger“. Jeg holder mig temmelig overbevist om, at mange Medlemmer ville finde denne Distinktion saa fin, at den næsten synes overflødig; men jeg troer, at det vil vise sig, naar jeg antyder nogle nærmere Omstændigheder, at dette Forslag deels giver et Bidlede paa den Lidenskabslighed, hvormed Forhandlingerne ere førte, og deels viser, at de to Medlemmer, der have sluttet sig sammen om det, derved have tænkt paa at tilvejebringe den nødvendige Bidde, der maa være i Udtrykkene i en Lov, for at de ikke skulle blive til Hinder eller komme til at frembringe Vanskeligheder ved Lovens Udførelse. Det er virkelig karakteristisk, at i Mæret 1859, hvis jeg mindes ret, i 11te Session, blev det, da Museumsagen var under Forhandling, opstillet som et Forslangende af Udvalget, at der ved Siden af den almindelige zoologiske Samling ogsaa skulde oprettes Samlinger af speciel national Bestaafenhed; der fandt, som man seer af Anhanget til 11te Session, Vitr. B, Sp. 550, en Forhandling med Ministeren Sted og derefter blev der, som man seer sammesteds Sp. 551, affattet en forandret Ordspøining af den første Paragraf i Udkastet, hvor Ordene lyde saaledes, at Museet skulde „anlægge og udvikle saavel almindelige videnskabelige Samlinger, som Samlinger, der tjene til at opløse, saa fuldkommen som muligt, Landets Naturforhold, og navnlig for Dyrerigetets Bedkommende fremstille saavel Arterne som disses Udvikling“. Dette Forslag, der knytter sig til Udvalgets Betænkning, er underkrevet af samtlige Udvalgets Medlemmer, og navnlig ogsaa af det ærede nuværende Mindretal, som nu derimod med stor Eftyrke andrager paa en noget forandret Ordspøining i det, hvormed han i 1859 netop fandt sig meget tilfreds. Det maa være en underlig Stilling den, at være Kultusminister